

Machinacje onego złego – jak go pokonać?

„Dajcie odpór diabłu, a uciecze od was” – Jak. 4:7.

Wyraz diabeł oznacza onego złośnika, który przez grzeszną ambicję stał się pierwszym przeciwnikiem Bożym. On to próbował rywalizować z Wszechmocnym przez ustanowienie niezależnego królestwa, za co został wydalony z nieba i odcięty od społeczności z istotami świętymi. Imię jego było Lucyfer, Jutrzenka, czyli 'pełen blasku', lecz zmienione zostało na Szatan, co oznacza 'niewidzącego oskarżyciela'. Ten, który kiedyś nazywał się „Gwiazdą Poranną”, stał się księciem „władz ciemności” (Izaj. 14:12-16; Efezj. 6:11-12). Nie tylko, że uczynił krzywdę sobie i przestał być aniołem światłości, nie stał się podżegaczem i przywódcą wszelkiego zła. Według opisów biblijnych on nie tylko zaprowadził na bezdroża całą rodzinę ludzką przez pobudzenie pierwszych naszych rodziców do nieposłuszeństwa Bogu, ale zwiódł także pewną ilość aniołów do grzechu sprzeciwienia się Wszechmocnemu.

Powierzchniwnie mogłoby to zdawać się wielkim triumfem Szatana nad Wszechmocnym Bogiem, lecz w rzeczywistości tak nie jest. Bóg był zawsze Panem sytuacji. On dozwolił na tego rodzaju odstępstwa, aby nauczyć wielkich lekcji tak aniołów, jak i ludzi. Zamierzył, aby w słusznym czasie wszyscy grzesznicy – tak duchowi, jak i ludzcy – byli sądzeni przez pewne grono, które On teraz (w Wieku Ewangelii) wybiera i przysposabia. Wszyscy, którzy nauczą się swych lekcji co do wielkiej szkodliwości grzechu i potrzeby sprawiedliwości, powrócą z czasem do harmonii i społeczności z Bogiem. Wierzmy, że wyjątkami w tej regule będą Szatan i ci, którzy po pełnym oświeceniu rozmyślnie pozostaną w grzechu. Szatan jest nierozdzielnie złączony z grzechem, więc zniszczenie jego jest w Piśmie Świętym stanowczo zawyrokovane, jak również tych, którzy przesiąkli jego duchem do takiego stopnia, że niemożliwym jest dla nich nawrócić się do pokuty – czy to w tym Wieku Ewangelii, czy też w Tysiącleciu (Hebr. 2:14, 6:4-6, 10:26-29; Mat. 25:41).

Bóg obiecał wybawić rodzaj ludzki z mocy Szatana i jego zaciemniających wpływów. Obiecał otworzyć oczy ślepych i uszy głuchych oraz usunąć zasłonę okrywającą wszystkie narody (2 Kor. 4:4; Izaj. 35:5, 25:7-8). Dzieło to będzie niebawem rozpoczęte w Królestwie Chrystusowym, które według postanowienia Bożego

będzie zaprowadzone na ziemi przez Jezusa Chrystusa, Syna Bożego. Jezus nauczył swoich naśladowców modlić się o to Królestwo słowami:

„Przyjdź królestwo twoje; bądź wola twoja na ziemi tak, jak jest w niebie”.

Gdy to Królestwo zostanie ustanowione, Pan Jezus zwiąże „onego węża starego”, diabła symbolicznym łańcuchem (swojej potęgi), aby nie zwodził więcej narodów przez okres tysiąca lat, w którym to czasie Chrystus będzie podnosił ludzkość z grzechu, degradacji i śmierci – do pierwotnej doskonałości straconej w Adamie. Okres pomiędzy popadnięciem człowieka w grzech a wybawieniem go z tego upadłego stanu wykorzystany został na wykonanie pewnych wstępnych zarysów Boskiego planu, który rozwija się stopień po stopniu, aż do chwalebного uskutecznienia.

DWIE KLASY WYBRANYCH

W różnych obrazach, typach i figurach Bóg pokazał to przyszłe wielkie dzieło, jakie w słusznym czasie dokonane będzie dla ludzkości. W okresie typów i figur Bóg wybierał i przysposabiał pewną ziemską klasę, która ma otrzymać dział rządzenia, jako „książęta” po całej ziemi w tysiącletnim Królestwie Chrystusowym. Natomiast w obecnym wieku Ewangelii Bóg wybierał szczególniejszą klasę – takich, którzy mają być wywyższeni do duchowej, boskiej natury, aby wraz z Chrystusem królowali w Jego Królestwie, które ubłogosławi wszystkich świat. Ci będą przewodem Boskich instrukcji dla tych, którzy będą zarządzać ziemską fazą tegoż królestwa. Są to wybrańcy Boga, którzy w obecnym czasie naśladowują Jezusa, ponoszą cierpienia dla Niego, aby mogli być z Nim wywyższeni do najwyższego stanowiska, jakie kiedykolwiek zaofiarował którymkolwiek z Jego inteligentnych stworzeń.

Ci, wybrani, stanowiący Kościół Chrystusowy zostali uświadomieni wcześniej, niż reszta ludzkości, aby mogli rozpoznać ogromną różnicę pomiędzy sprawiedliwością z grzechem, pomiędzy charakterem Boga a Szatana. Tacy stanowczo zdecydowali stanąć po stronie Boga; a tym samym uwolnili się spod panowania onego wielkiego Przeciwnika Bożego. On nie jest już więcej ich księciem; albowiem przeszli oni z śmierci do żywota. Ich obecne stanowisko jest społeczność z Bogiem, są z Nim jako Jego synowie.

Od upadku Adama nikt z rodzaj ludzkiego nie był synem Bożym. Członkowie Kościoła Chrystusowego nie są ziemskimi synami, jakim był Adam, lecz są synami duchowymi. Ich powołanie jest niebiańskim powołaniem, wyjątkową ofertą zastosowaną tylko w tym Wieku Ewangelii. Oni wciąż jeszcze podlegają cielesnym słabościom, które odziedziczyli jako członkowie upadłego rodzaju; lecz stali się Nowym Stworzeniem w Chrystusie i nowe są ich nadzieje, cele i dążenia. Spłodzeni są z ducha świętego do nowej natury, a mimowolne ich upadki i słabości przykryte są szatą doskonałej sprawiedliwości Chrystusowej. Jego doskonałość jest im przypisana, aby tym sposobem mogli być przyjemną Bogu ofiarą, jako członkowie Ciała Chrystusowego.

WOLA SILNĄ OBRONĄ PRZED ATAKAMI SZATANA

Przeciwnik Boży, Szatan, który uwiódł także pewną ilość świętych aniołów, sprzeciwia się tym, którzy usiłują wydostać się spod jego władzy, powodowani będąc nowymi nadziejami i aspiracjami. On nie potrzebuje w taki sposób atakować ludzi światowych, gdyż oni są już w jego mocy.

„Wszystek świat w złem położony jest” - 1 Jana 5:19.

Szatan szczególnie atakuje tych, którzy starają się uwolnić spod jego wpływu. Gdy pająk zauważy, że mucha omotana przez niego pajęczyną szarpie się i że mogłaby wyrwać się z pajęczyny i uwolnić, natychmiast spieszy, aby więcej omotać pajęczyną swoją ofiarę. Podobnie czyni to Szatan. Gdy widzi, że któryś z jego poddanych usiłuje uwolnić się z jego siatek, tym silniej stara się takiego omotać, aby o ile możliwe, nie dopuścić do ucieczki.

Szatan jednak nie może pokonać silnej i zdecydowanej woli człowieka. Bóg dostarczył każdemu tej ochrony, a ktokolwiek jej nie zburzy przez ustawiczne poddawanie swej woli pod złe wpływy, może w znacznym stopniu oprzeć się złym mocom Szatana i grzechu. Biedna ludzkość potrzebuje jednak Boskiej pomocy do pełnego uwolnienia się spod władzy onego wielkiego Przeciwnika i jego zastępów. Stanowisko chrześcijanina jest nieporuszone, dokąd on trzyma się blisko źródła swej duchowej mocy. Większy jest Ten, który jest za nami, aniżeli wszyscy nam przeciwni. Gdy słuszny czas na zwiazanie Szatana nadejdzie, Pan na pewno dokona tego bardzo prędko; lecz czas ten jeszcze w zupełności nie nadszedł. Działki Boże nie potrzebują jednak myśleć, że muszą uciekać od Szatana i jego zastępów. Nie jest to w ich mocy, aby uciec; raczej mają stać na swoim gruncie i stanowczo odpiierać wszelkie pokusy,

wiedząc, że z każdym pokuszeniem Bóg obiecał i przygotował sposób wyjścia. Wiedząc o tym, mamy być silnymi wobec każdego przeciwnika.

MAMONA - UOSOBNIENIE SAMOLUBSTWA

Apostoł Paweł przestrzega nas, że nie mamy walczyć przeciwko krwi i ciału, ale przeciwko duchowym złościami, czyli przeciwko złym duchom, które są wysoko - przeciwko ogromnej armii upadłych aniołów, będących pod dowództwem diabła, księcia demonów (Efezj. 6:12). On jest potężnym wodzem upadłych aniołów i upadłych ludzi, wszystkich znajdujących się po stronie złego. Niektórzy walczą po jego stronie jedynie dlatego, że są zwiedzeni i zaślepieni. Tacy mu służą i są tego nieświadomi. Jest tylko dwóch panów; jednym z tych jest Bóg, a drugim Mamon. Jezus powiedział:

„Nie możecie służyć Bogu i mamonie” - Mat. 6:24.

Służyć musimy albo jednemu, albo drugiemu.

Mamon, było to imię jednego ze starodawnych bóstw syryjskich. Był to bóg bogactwa i łakomstwa, czyli uosobienie światowości, samolubstwa. Dziś 'mamona' oznacza ducha tego świata z jego pożądaniem i zamiłowaniem do bogactw. Szatan jest podniętą tego ducha mamony. Święty Paweł daje pouczającą lekcję, jak możemy wiedzieć, któremu panu służymy. Całość tego zagadnienia określa krótkimi słowami: „Komuście posłuszni, tegoście sługami” - Rzym. 6:16. Jeżeli swój czas i swoje myśli zajmujemy zabiegami o bogactwa i świeckie zaszczyty, jeśli nasze wpływy są ku walkom sporom i samolubstwu we wszelkich jego formach, jeżeli pragnienia i uczucia nasze skłaniają się ku ziemi raczej, a nie ku niebu, to służymy mamonie, duchowi tego świata - a więc służymy Szatanowi, bez względu na to, czy zdajemy sobie z tego sprawę lub nie. Ścisłe i szczerze rozsądzanie swoich myśli, słów i czynów w świetle Słowa Bożego pokaże każdemu chrześcijaninowi, czy on służy swojemu właściwemu Panu czy też Przeciwnikowi. Kto służy Przeciwnikowi, znajduje się w jego szeregach. Jeżeli służymy sprawiedliwości, to znajdujemy się po stronie Pańskiej.

JAK ODPIERAĆ ATAKI SZATANA

Wierni Pańscy mają dopilnować, aby nie byli zwiedzeni grzechem. Do jakiego stopnia ktoś służy grzechowi, w takim stopniu opuszcza szeregi Pańskie i staje po stronie Jego przeciwników. Gdy chrześcijanie zajmują zdecydowane stanowisko przeciwne Szatanowi i jego nieprawości - uwalniają się od jego ataków - ucieka od nich nie w obawie doznania jakiegokolwiek szkody dla siebie, lecz w tym znaczeniu, że zaniecha ich, tak jak dowódca armii zaniecha zdobywania fortecy, gdy zauważy, że

forteca posiada silną obronę i jest nie do zdobycia. Podobnie postępuje on Przeciwnik: jeśli pozna, że ktoś stanowczo go odpiera silną wolą, wnet ustępuje; lecz gdy zauważy, że jest pewna ugoda z grzechem i skłonność do rozważania nad sprawą, chociaż ona ma pozory grzechu, tam widzi łatwy dostęp, ponawia swe ataki, naciska daną sprawę, przedstawia ją w powabnym świetle, aby tylko osiągnąć kontrolę i opanować serce, w którym znalazł słabe strony. Więc jest to sprawą bardzo ważną, aby dziecko Boże było stanowcze i prędkie w swej decyzji, gdy tylko zauważy złe przynęty. Chwila wahania się może być bardzo niebezpieczna. Tych, którzy stanęli po stronie Pańskiej, którzy oddali się Jemu w zupełności i bez zastrzeżeń, Bóg obiecał ochraniać. On może dozwolić na pewne chwilowe ataki, lecz wybawi ich, gdy pozostaną wiernymi i prawdziwymi, statecznymi i stanowczymi, a każda pokusa we właściwy sposób odparta uczyni ich silniejszymi.

METODY SZATAŃSKICH ATAKÓW

On wielki Przeciwnik atakuje zwykle przez swoich posłańców. Nie należy czynić przypuszczeń, że diabeł osobiście i w jednym czasie znajduje się na każdej części świata, że oddziaływa na umysły wszystkich ludzi lub chociażby na umysły wszystkich wiernych Panu. Możemy raczej wnosić, że gdziekolwiek znajduje się posłaniec Szatana, tam sprawuje się jego nieczna działalność. Upadli aniołowie są zawsze gotowi ukrócić prawa

i wolność ludzi, aby, o ile możliwe, podbić ich więcej w niewolę złego. Lecz ich szczególniejsze usiłowania są, aby usidlić wiernych Pańskich. On wielki Przeciwnik zawsze upatruje sposobności wciśnięcia się do Kościoła, pomiędzy Pańskich naśladowców, aby dokonać spustoszenia w ich szeregach.

Szatan stara się oddziaływać na ludzkie umysły; a ponieważ ich umysły są niedoskonałe z powodu upadku, więc mają odziedziczone skłonności do grzechu. Toteż ataki Przeciwnika mogą przychodzić przez jego ludzkie narzędzia, które pobudzają wielu do złego. Apostoł napomina wiernych, aby żadne złe mowy nie wychodziły z ich ust. Złe mowy niejednokrotnie przyczyniły się do zburzenia prawego charakteru, dlatego chrześcijanin powinien czuwać nie tylko dla własnej ochrony, ale i dla ochrony drugich. Każdy powinien starać się trzymać swe serce w czystości i bez jakichkolwiek zdrad, aby nie podlegał niebezpieczeństwu zgorszenia kogokolwiek swoimi słowami. Powinniśmy bardzo czuwać nad naszym postępowaniem, aby jakimkolwiek bezmyślnym czynem lub słowem nie szkodzić drugim lub nie przynosić ujmy Prawdzie, którą wszyscy miłujemy i ku służeniu której poświęciliśmy się.

Watch Tower
R-5896 (1916 r.)
„Straż”